

GAZDASÁG és JOG

5

XXVII. évfolyam,
2019. május

SZILOVICS CSABA

A jó állam fogalmáról a pénzügy jogász szemével

1. oldal

HIDEG MILÁN ISTVÁN

Az ideiglenes számlazárolást elrendelő európai végzés, különös tekintettel a bankok kötelezettségeire

4. oldal

TÖRÖK TAMÁS

A jogi személy törvényes és szervezeti képviselése

11. oldal

VERESS EMŐD

A román fizetéseképtelenségi jog alkalmazásának kihívásai

17. oldal

ULMANN KRISTÓF

Bizalmi vagyonkezelés és az ingatlan

22. oldal

BIZALMI VAGYONKEZELÉS ÉS AZ INGATLAN

A polgári törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) bizalmi vagyongazdálkodási szerződésre vonatkozó rendelkezései lehetőséget teremtenek arra, hogy a bizalmi vagyongazdálkodó által kezelt vagyon részét képezze bármi, aminek tulajdonjog átruházására jogi lehetőség van. A törvény tehát többek között azt is megengedi, hogy a vagyongazdálkodó az általa tulajdonolt ingatlant bizalmi vagyongazdálkodásba helyezze.

Ingyenbizalmi vagyongazdálkodásba való helyezés esetén figyelembe kell venni az ingatlan-nyilvántartásról szóló 1997. évi CXLI. törvény (a továbbiakban: Inyvtv.), valamint az ingatlan-nyilvántartásról szóló 1997. évi CXLI. törvény végrehajtásáról szóló 109/1999. (XII. 29.) FVM rendelet (a továbbiakban: Inyvhr.) rendelkezéseit, mivel az ingatlan tulajdonjogát az ingatlan-nyilvántartáson át kell vezetni a vagyongazdálkodóról a bizalmi vagyongazdálkodóra.

Az Inyvtv. 17. § (1) bek. 28. pontja alapján tehát a bizalmi vagyongazdálkodó az ingatlan felett bizalmi vagyongazdálkodási jogviszony jogcímén kezelt vagyonba tartozó tulajdonjogot szerez meg, amely tény az Inyvtv. 50. § (1a) bekezdése alapján az ingatlan-nyilvántartásban fel kell tüntetni. A bejegyzéshez szükséges okiratnak; tehát jelen esetben a bizalmi vagyongazdálkodási szerződésnek vagy nyilatkozatnak az Inyvtv. 32. § (1) bek. c) pontja alapján többek között tartalmaznia kell a bejegyzéssel érintett tulajdoni hányadot.

Egy bizalmi vagyongazdálkodó esetében a tulajdoni hányad megállapítása nem probléma, hiszen a bizalmi vagyongazdálkodó az ingatlan 1/1 tulajdonjogát szerzi meg bizalmi vagyongazdálkodási jogcímén. Több bizalmi vagyongazdálkodó esetében azonban a helyzet már korántsem egyértelmű, hiszen a jogszabályok erről az eshetőségről egyáltalán nem rendelkeznek.

A jelen cikk célja, hogy a hatályos magyar jogszabályok alapján bemutassa a két egymásnak ellentmondó, eltérő következményekkel járó lehetséges álláspontot arra, hogy több bizalmi vagyongazdálkodó esetében a bizalmi vagyongazdálkodók egymás között milyen arányban szerezhetik meg a bizalmi vagyongazdálkodásba adott ingatlan tulajdonjogát, valamint, hogy ezen jogbizonytalanság orvoslására a magyar bizalmi vagyongazdálkodási szabályozásnak alapját képező angol jog alapján javaslatot tegyen.

I. A JELENLEGI HATÁLYOS MAGYAR JOGSZABÁLYOK

A Ptk. 5:167. § alapján az ingatlan-nyilvántartásba jog és jogilag jelentős tény bejegyzésére, feljegyzésére és adatok átvezetésére jogszabályban meghatározott okirat, továbbá bírósági vagy hatósági határozat alapján kerülhet sor.

Az Inyvtv. 29. § értelmében jogok bejegyzésének és tények feljegyzésének – ha a törvény másként nem ren-

delkezik – olyan közokirat, teljes bizonyító erejű magánokirat vagy ezeknek a közjegyző által hitelesített másolata alapján (a továbbiakban: okirat) van helye, amely a bejegyzés tárgyát képező jog vagy tény keletkezését, módosulását, illetve megszűnését igazolja, továbbá tartalmazza a bejegyzést, feljegyzést megengedő nyilatkozatot az ingatlan-nyilvántartásban bejegyzett, vagy közbenső szerzőként bejegyezhető jogosult részéről (a továbbiakban: bejegyzési engedély).

Az Inyvtv. 32. § (1) c) pontja értelmében az okiratnak – ahhoz, hogy az ingatlan-nyilvántartási bejegyzés alapjául szolgálhasson – többek között tartalmaznia kell az érintett ingatlan pontos megjelölését és a bejegyzéssel érintett tulajdoni hányadot.

Az Inyvhr. 37. § (1) bekezdése szerint bizalmi vagyongazdálkodás alapján fennálló kezelt vagyonba tartozó tulajdonjog tényét egész ingatlanra, egész tulajdoni illetőségre vagy ezek eszmei hányadára lehet feljegyezni.

Fent megnevezett jogszabályi rendelkezések alapján egyértelművé válik, hogy ahhoz, hogy egy okirat ingatlan-nyilvántartási bejegyzés alapjául szolgálhasson, tartalmaznia kell a bejegyzéssel érintett tulajdoni hányadot. Ez azt jelenti, hogy amennyiben az ingatlan tulajdonjogát több bizalmi vagyongazdálkodó szerzi meg, úgy a bejegyzés alapjául szolgáló okiratban azt is kifejezetten meg kell jelölni, hogy melyik jogosult milyen arányú tulajdonjogot szerez meg az ingatlanon.

A hivatkozott, vonatkozó jogszabályok azonban egyáltalán nem rögzítik, hogy több bizalmi vagyongazdálkodó esetében az egyes bizalmi vagyongazdálkodók milyen tulajdoni hányadokat szereznek meg a kérdéses ingatlanon. Mint ahogy az a következőkben kifejtésre kerül, a konkrét szabályozás hiányában két különböző kihatásokkal járó lehetséges értelmezés vezethető le a jelenlegi hatályos jogszabályok alapján.

1. Első lehetséges értelmezése a jelenlegi hatályos jogszabályoknak: az összes bizalmi vagyongazdálkodó 1/1 tulajdoni hányadot szerez az ingatlan felett

Az egyik értelmezés lehet, hogy a bizalmi vagyongazdálkodók nem szinguláris tulajdonosokként, hanem a kezelt vagyon tisztségviselőiként járnak el, így 1/1 tulajdoni hányadot szereznek együttesen a kezelt vagyon felett.

A Ptk. 6:310. § (1) bekezdése szerint a bizalmi vagyongazdálkodási szerződés alapján a bizalmi vagyongazdálkodó a vagyongazdálkodó által tulajdonába adott dolgok, ráruházott jogok és követelések (a továbbiakban: kezelt vagyon) saját nevében a kedvezményezett javára történő kezelésére, a vagyongazdálkodó díj fizetésére köteles. A Ptk. 6:324. § (1) bekezdése alapján amennyiben a vagyongazdálkodó több bizalmi vagyongazdálkodót jelöl ki, a bizalmi vagyongazdálkodók együttesen járnak el és közösen döntenek.

A Ptk. 6:312. § (1) bekezdése alapján a kezelt vagyon a bizalmi vagyongazdálkodó saját vagyonától és az általa ke-

zelt egyéb vagyonoktól elkülönült vagyont képez, amelyet a bizalmi vagyongazdálkodó köteles külön nyilvántartani. A számvitelről szóló 2000. évi C. törvény (a továbbiakban: Szt.) 7/B. § ezt megerősíti azzal, hogy kimondja, hogy a kezelt vagyon önálló számviteli entitás, azaz az Szt. vállalkozóra vonatkozó szabályait kell rá megfelelően alkalmazni, azzal, hogy a kezelt vagyon beszámolási és könyvvizelési kötelezettségeit a bizalmi vagyongazdálkodó – kezelt vagyonként elkülönítve – teljesíti.

A Ptk., valamint az Szt. fent megnevezett rendelkezéseiből az is levezethető, hogy amennyiben több bizalmi vagyongazdálkodó van kijelölve, úgy együttesen és közösen kezelik és tulajdonolják a kezelt vagyont, így a kezelt vagyon felett osztatlan közös tulajdont szereznek 1/1 tulajdoni arányban, eszmei tulajdoni arány megosztás nélkül.

2. Az első lehetséges jogszabályi értelmezés alkalmazásának következményei

A Ptk. 6:318. § (1) bekezdése kimondja, hogy a kezelt vagyon kezelése magában foglalja a bizalmi vagyongazdálkodóra átruházott tulajdonjogból fakadó jogosultságok gyakorlását és az azokból fakadó kötelezettségek teljesítését. A Ptk. 5:13. § (1) és (2) bekezdései alapján a tulajdonost tulajdonjogának tárgyán teljes és kizárólagos jogi hatalom illeti meg, így a tulajdonost megilleti különösen a birtoklás, a használat, a hasznosítás, valamint a hasznok szedésének és a rendelkezés joga.

Amennyiben az összes bizalmi vagyongazdálkodó 1/1 tulajdoni hányadot szerez az ingatlan felett, úgy a bizalmi vagyongazdálkodók az ingatlan tekintetében csakis együttesen tudnak eljárni, valamint döntéseiket csakis közösen tudják meghozni. Ez szavatolja, hogy a bizalmi vagyongazdálkodók az ingatlan tekintetében tulajdonosi jogosultságaik gyakorlásakor nem tudnak külön-külön, egymásnak ellentmondva eljárni, így nem veszélyeztetve a Ptk. 6:317. § (1) bekezdésének betartását, amely szerint a bizalmi vagyongazdálkodó a kedvezményezett érdekeinek elsődleges figyelembevételével köteles eljárni.

A több személy általi 1/1 tulajdoni hányad szerzés a magyar jogban nem idegen koncepció. A Ptk. 3:165. § (1) bekezdése a korlátozott felelősségű társaságok üzlet részére vonatkozóan kimondja, hogy egy üzlet résznek több jogosultja is lehet, amely jogosultak a társasággal szemben egy tagnak számítanak, jogaikat közös képviselőjük útján gyakorolhatják, és a tagot terhelő kötelezettségeikért egyetemlegesen kötelesek helytállni.

Ugyanakkor jelen értelmezése a vonatkozó jogszabályoknak a kialakult gyakorlat alapján a tulajdonjog bejegyzést végző magyarországi földhivatalok által nem támogatott.

3. Második lehetséges értelmezése a jelenlegi hatályos jogszabályoknak: a bizalmi vagyongazdálkodó egyenként 1/2–1/2, vagy kettőnél több bizalmi vagyongazdálkodó esetén arányosan kisebb tulajdoni hányadot szereznek az ingatlan felett

Az 1. pontban megnevezett jogszabályi hivatkozások egyértelművé teszik, hogy a bizalmi vagyongazdálkodó a

kezelt vagyon tisztségviselőiként járnak el, így közös tulajdonjogot szereznek.

A Ptk. 5:73. § (2) bekezdése alapján, kétség esetén a tulajdonostársak tulajdoni hányada egyenlő, amely alapján így az is levezethető akár, hogy több bizalmi vagyongazdálkodó esetén a bizalmi vagyongazdálkodó tulajdonostársak tulajdoni hányada 1/2–1/2 (vagy kettőnél több bizalmi vagyongazdálkodó esetén arányosan kisebb) a kezelt vagyon felett.

4. A második lehetséges jogszabályi értelmezés alkalmazásának következményei

A kialakult gyakorlat alapján a bizalmi vagyongazdálkodóba vett ingatlan tulajdonjogának bejegyzését végző magyarországi földhivatalok a vonatkozó jogszabályokat a jelen értelmezés szerint alkalmazzák. A földhivatalok álláspontja szerint az Inyvtv. 32. § (1) bek. c) pontjára hivatkozva, mi szerint az okiratnak tartalmaznia kell a bejegyzéssel érintett tulajdoni hányadot, a bizalmi vagyongazdálkodók nem szerezhetnek 1/1 tulajdoni hányadot az ingatlan felett, hanem a tulajdonszerzés aránya csakis 1/2–1/2 (vagy kettőnél több bizalmi vagyongazdálkodó esetén arányosan kisebb) lehet. Ezen értelmezés azonban hátrányos következményekkel járhat a kezelt vagyonra és a kedvezményezetteknek nézve.

Amennyiben a bizalmi vagyongazdálkodók egyenként 1/2–1/2, vagy kettőnél több bizalmi vagyongazdálkodó esetében arányosan kisebb tulajdoni hányadot szereznek az ingatlan felett, úgy a bizalmi vagyongazdálkodók a Ptk. 6:324. § (1) bekezdésében foglaltakkal szemben külön-külön tudnak eljárni, amely a Ptk. 6:318. § (1) bekezdése, valamint a Ptk. 5:13. § (1) és (2) bekezdése alapján azt eredményezi, hogy a bizalmi vagyongazdálkodók az ingatlan tekintetében tulajdonosi jogosultságaikat a rájuk eső tulajdoni részesedésre tekintettel külön-külön tudják gyakorolni. Ez azt jelentheti, hogy a bizalmi vagyongazdálkodók egymásnak ellentétesen, széthúzva járhatnak el az ingatlan tekintetében, amely veszélyeztetheti a Ptk. 6:317. § (1) bekezdésének betartását.

Látható tehát, hogy az 1/2–1/2 tulajdoni arányok alkalmazása esetében a bizalmi vagyongazdálkodókra vonatkozó jogszabályi előírásoknak való megfelelés sérülhet.

II. AZ ANGOL INGATLAN TRUST (TRUST OF LAND)

Angliában és Walesben, amennyiben egy ingatlannak több, mint egy tulajdonosa van, úgy a tulajdonosok egy úgynevezett ingatlan trust-on keresztül tulajdonolják az ingatlant. Az angol ingatlan trust lényege, hogy két-szintű tulajdonjogot hoz létre az ingatlan felett. Elkülönül az ingatlan hivatalos nyilvántartások szerinti tulajdonosa (*legal title*) a létrehozott ingatlan trust kedvezményezettjeinek tulajdonától (*equitable title*). Az ingatlan hivatalos nyilvántartások szerinti tulajdonosai (*legal owners*) az ingatlan bizalmi vagyongazdálkodói (*trustees*). Az ingatlan bizalmi vagyongazdálkodói látják el az ingatlan tulajdonához kapcsolódó adminisztrációs feladatokat,

valamint jogosultak az ingatlant a Law of Property Act 1925 (a továbbiakban: LPA) 2. § (1) bekezdése alapján értékesíteni. Az ingatlan bizalmi vagyongazdálkodói tevékenységüket az ingatlan trust kedvezményezett tulajdonosainak (*equitable owners*) érdekében látják el, akik jogosultak az ingatlant birtokolni, használni, valamint annak hasznait szedni.

Az ingatlan trust-ok esetében az angol jog két fajta közös tulajdon különböztet meg. Ez a közös tulajdon (*joint tenancy*), valamint a külön tulajdon (*tenancy in common*).

1. A közös tulajdon

A *Hammersmith and Fulham LBC v Monk*, valamint a *Trustees of the Property of Cummins* (a bankrupt) v *Cummins* jogesetek alapján a közös tulajdon lényege, hogy minden tulajdonos az egész ingatlant együttesen, osztatlanul tulajdonolja. Nincsenek tehát tulajdoni arányok. A közös tulajdon létrejöttének feltétele, hogy az úgynevezett négy egység (*four unities*) fennálljon.

Ezek a következők: egyrészt a birtoklás egysége (*unity of possession*), vagyis minden tulajdonos jogosult kell, hogy legyen az egész ingatlan birtoklására és egyik tulajdonos sem jogosult bármely más tulajdonost az ingatlan birtoklásában megakadályozni; másrészt a jogosultság egysége (*unity of interest*), miszerint minden tulajdonos ugyanazzal a jogosultsággal, tehát tulajdonjoggal kell, hogy rendelkezzen az ingatlan felett. Harmadrészt ide tartozik a szerzősmód egységessége (*unity of title*), amely azt jelenti, hogy minden tulajdonos a tulajdonjogát ugyanazon az ügyleten keresztül kell, hogy szerezzé. Végül pedig a szerzési idő egységessége (*unity of time*), vagyis, hogy minden tulajdonos a tulajdonjogát ugyanabban az időben kell, hogy szerezzé.

Közös tulajdon esetén úgynevezett túlélés (*survivorship*) érvényesül, tehát amennyiben egyike a közös tulajdonosoknak meghal, vagy jogutód nélkül megszűnik, a többi tulajdonos marad az ingatlan kizárólagos tulajdonosa. Magánszemélyek esetében ez azt jelenti, hogy a tulajdonos jogosultsága halál esetén az ingatlanban nem öröklődik, az nem képezi a magánszemély hagyatékának részét, hanem közvetlenül átszáll a többi meglévő tulajdonosra. A *Bodies Corporate (Joint Tenancy) Act 1899* 1. § (2) bekezdése alapján pedig jogi személyek esetében a tulajdonosi jogosultság a többi meglévő tulajdonosra a jogi személy jogutód nélküli megszűnéskor száll át. Amennyiben csak egy tulajdonosa marad az ingatlanban, úgy ez a tulajdonos válik az ingatlan kizárólagos tulajdonosává.

Amennyiben a közös tulajdon az ingatlan trust kedvezményezett tulajdonosai között jön létre, úgy lehetőség van arra, hogy a közös tulajdon szétválasztásra kerüljön (*severance*). Az egyes tulajdonosok tehát egyénileg kiválhatnak a közös tulajdonból, és így külön tulajdonot szerezhetnek.

2. A külön tulajdon

A külön tulajdon lényege, hogy minden tulajdonos egy meghatározott tulajdoni aránnyal rendelkezik az in-

gatlanban. Értékesítés, vagy az ingatlanból származó jövedelem esetén az ingatlan tulajdonosai a meghatározott tulajdoni arányuk szerint részesülnek a bevételből. Jogi személy esetében jogutód nélküli megszűnés esetén, magánszemély esetében pedig halál esetén nem érvényesül a túlélés. A magánszemély egyéni tulajdonosok részesedései így öröklődnek, azok részét képezik a magánszemély tulajdonosok hagyatékának.

3. Ingatlan hivatalos nyilvántartások szerinti tulajdonának közös tulajdonlása

Ingatlan hivatalos nyilvántartások szerinti tulajdonjogának közös tulajdonlása az LPA 1. § (6) bekezdése alapján csakis közös tulajdon formájában valósulhat meg. Az LPA 36. § (2) bekezdése alapján ezen közös tulajdon nem választható szét a tulajdonosok által, továbbá az LPA 34. § alapján a tulajdonosok száma maximum négy fő lehet. Amennyiben több mint négy fő válna az ingatlan nyilvántartások szerinti tulajdonosává, úgy csak az első négy fő kerül feljegyzésre, a többiek csupán kedvezményezett tulajdonosok lehetnek. A maximum négy fő pedig bizalmi vagyongazdálkodóként a kedvezményezett tulajdonosok számára a hivatalos nyilvántartások szerint tulajdonolja az ingatlant.

4. Ingatlan trust kedvezményezett tulajdonosainak közös tulajdonlása

Ingatlan trust kedvezményezett tulajdonosainak közös tulajdonlása közös tulajdon vagy külön tulajdon formájában is megvalósulhat. A létrehozott ingatlan trustban a felek szabadon rendelkezhetnek a tulajdoni formáról, valamint amennyiben külön tulajdonról van szó, a tulajdoni hányadokról is.

5. Az angol ingatlan trust létrejöttének lehetséges formái

Az angol ingatlan trust több formában is létrejöhet. Amennyiben ingatlan tulajdonjogát több személy szerzi meg, úgy a feleknek lehetőségük van rögzíteni az ingatlan trust kedvezményezett tulajdonosainak tulajdoni formáit (*express trust*), tehát hogy közös, vagy külön tulajdon jön létre, valamint amennyiben külön tulajdonról van szó, a tulajdoni hányadokat is. A *Goodman v Gallant*, valamint a *Pankhania v Chandegra* jogesetek alapján a felek ezen megállapodása irányadóvá válik, amennyiben az LPA 53. § (1) bek. (b) pontja alapján az ingatlan trust megállapodás írásban kerül rögzítésre.

Amennyiben ingatlan tulajdonjogát több személy szerzi meg, ugyanakkor a felek nem rögzítik írásban a tulajdoni viszonyokat, úgy az angol precedens jog (*common law*) a *Stack v Dowden*, valamint a *Jones v Kernott* jogesetek alapján vélelmezi a létrejövő ingatlan trust kedvezményezett tulajdonosai számára a közös tulajdon. A vélelem ugyanakkor megdönthető, amennyiben olyan körülmények állnak fenn, amelyek a külön tulajdon indokolják. Ilyen eset például, amikor a *Malayan Credit Ltd v Jack Chia MPH Ltd* jogeset alapján a felek az ingatlanban külön-külön üzleti tevékenységet folytatnak, a *Lake v Craddock* jogeset alapján a felek üzleti

partnerek, vagy ha a Walker v Hall jogeset alapján a felek különböző mértékben járultak hozzá a vételárhoz.

Az angol precedensjog olyan esetekben is létrehozhat ingatlan trust-ot, amikor csak egy személy szerzi meg az ingatlan tulajdonjogát, ugyanakkor egy másik személy is hozzájárult a vételárhoz (*resulting trust*). Ebben az esetben a Bull v Bull jogeset alapján szintén ingatlan trust jön létre, amelyben a felek a vételár hozzájárulásuk mértékében válnak kedvezményezett külön tulajdonosokká.

Szintén lehetőség van ingatlan trust-ot annak érdekében létrehozni, hogy a bíróság érvényt adjon a felek eredeti közös akaratának (*constructive trust*). Így a Midland Bank v Cooke jogeset alapján a felek az eredeti szándékuk szerinti arányban válnak kedvezményezett külön tulajdonosokká.

III. AZ ANGOL JOG ALAPJÁN JAVASOLT VÁLTOZTATÁS A HATÁLYOS MAGYAR JOGSZABÁLYOKBAN

A magyar bizalmi vagyonkezelés jogintézménye különbözik az angol trust szabályozásához képest. A magyar szabályozás alapján a bizalmi vagyonkezelés megbízási típusú szerződésnek minősül, amelynek keretében a vagyonrendelő a bizalmi vagyonkezelőre ruházza át a kezelt vagyon tulajdonjogát, amely tulajdonjog így a bizalmi vagyonkezelőt illeti meg egyedül, azzal, hogy a tulajdonába adott kezelt vagyont a kedvezményezett javára köteles kezelni. Az angol szabályozás alapján ezzel szemben a tulajdonjog megoszlik, tehát a vagyonrendelő egyrésztől a bizalmi vagyonkezelőre ruházza

át a kezelt vagyon formális tulajdonjogát, míg másrésztől a kedvezményezett a kezelt vagyon kedvezményezett tulajdonát szerzi meg.

A magyar, valamint az angol szabályozás ezen alapvető különbségére tekintettel az angol jog által használt ingatlan trust teljes implementációja a magyar jogban nem lehetséges. Jelen cikkben meghatározott magyar szabályozási jogbizonytalanságra tekintettel azonban megfontolandó lenne az angol jogban használt közös tulajdon bevezetése Magyarországon.

A jogalkotó az angol minta alapján a Ptk., Inyvtv., valamint Inyvhv. módosításával és összhangba helyezésével rögzíthetné, hogy amennyiben több mint egy bizalmi vagyonkezelő szerzi meg egy ingatlan tulajdonát, úgy a bizalmi vagyonkezelők közös tulajdont szerezhetnek az ingatlan felett, 1/1 osztatlan tulajdoni arányban. Az üzletrészen fennálló közös tulajdon szabályozásával összhangban a bizalmi vagyonkezelők az ingatlanra vonatkozó jogukat közös képviselőjük útján gyakorolhatnák, valamint az ingatlanra vonatkozó kötelezettségeikért egyetemlegesen lennének kötelesek helytállni.

Ahogy az korábban kifejtésre került, az 1/1 tulajdoni arány biztosítaná, hogy a bizalmi vagyonkezelők az ingatlan vonatkozásában valóban együttesen legyenek kötelesek eljárni, valamint döntéseiket meghozni. Az 1/2-1/2, vagy kettőnél több bizalmi vagyonkezelő esetén arányosan kisebb tulajdoni hányad ezt nem tudná feltétlenül biztosítani, mivel a bizalmi vagyonkezelők az őket illető tulajdoni hányadok tekintetében önállóan, akár egymásnak ellentmondva is eljárhatnának, így veszélyeztetve a bizalmi vagyonkezelés kedvezményezettjének érdekeit.

GAZDASÁG ÉS JOG

gazdasági hírlevél

A SZERKESZTŐBIZOTTSÁG ELNÖKE,

FŐSZERKESZTŐ: Sárközy Tamás

SZERKESZTŐBIZOTTSÁG:

Balog Lajosné,
Fuglinszky Ádám, Gadó Gábor, Gellén Klára,
Leszkó László, Nochtá Tibor, Pázmándi Kinga,
Szentiványi Iván, Szikora Veronika,
Wellmann György, Zsoshár András

SZERKESZTŐ: Lehóczki Zsófia

A GAZDASÁG ÉS JOG

e-mail címe: gazdasagesjog@hvgorac.hu

KIADJA: a HVG-ORAC Lap- és

Könyvkiadó Kft.
1037 Budapest, Montevideo u. 14.
Telefon: 340-2304, 340-2305

FELELŐS KIADÓ: Frank Ádám, a kft.
ügyvezetője

FELELŐS SZERKESZTŐ: Gábor Zsolt

MŰSZAKI SZERKESZTŐ: Bors Kriszta

TÖRDELŐ: Máthé József

KORREKTOR: P. Berka Antónia Mária

ELŐFIZETÉssel KAPCSOLATOS

INFORMÁCIÓK A KIADÓNÁL:

Tel.: 340-2304 • E-mail: info@hvgorac.hu

NYOMTATÁS: Multiszolg Bt.

ISSN 1217-2464

Megjelenik évente 12-szer, csak előfizetőknek.

Előfizetési díj 2019. évre: 34 800 Ft.

Egy szám ára: 2900 Ft.

A Gazdaság és Jog információinak átvételéhez, az írá-
sok bármilyen célú felhasználásához és újraközléséhez,
másolásához a kiadó előzetes engedélye szükséges.

A lapban korábban megjelent cikkeket elektronikusan megtalálja a Jogkódexen. www.jogkodesx.hu

